

ארכיון קריית אונו

מיכל 72 תיק 5 מעטפה 33

נרשם: 24 / 69

דק:

דק:

המועצה המקומית קרית אונו

א ג ר ת
ל ת ו ש ב

קרית אונו, 24 ביולי 1969

תושבי קרית אונו הנכבדים.

הריני להגיש בזה את התנצלותי על האיחור במתן תגובתי לדו"ח מבקר המדינה ולמאמרים אשר פורסמו בעקבותיו ב"הארץ" וב"ידיעות אחרונות". כידוע לכם, חזרתי לפני פחות משבועיים מחו"ל, ובפרק זמן זה הייתי צריך למלא את כל אשר החסרתי בעבודת המועצה המקומית בעת העדרי מהמקום, ואף לנסח תשובתי למבקר המדינה ולהגישה לאישור הנהלת המועצה המקומית.

בהמשכה של אגרת זו תמצאו את תגובתי לפרסומי העתונים הנ"ל. בעוד מספר ימים, יובא לידעתכם, בצורה נאותה, דו"ח מבקר המדינה, בצירוף תגובתי המוסכמת ובלווית השגותי על עורכיו.

צר לי על שקרית אונו עלתה לבותרות כנסיכות אלה — לא משום שהעתונים הנ"ל מנסים להטיל דופי בי, אלא בשל נסיונם להכפיש ער עפר את שם קרית אונו.

כשכל החומר יהיה תחת ידכם, תוכלו להתייחס אליו לפי ערכו הממשי, להעריך את השגיאות אשר נעשו, לעמוד על סיבותיהן ולשקול כנגדן את כל שיש לנו במקומנו ואשר להנהלת הרשות הנוכחית חלק נכבד בו.

רואה אני זאת מחובתי להגיש לכם את החומר שבאגרת זו על מנת שתהא בידכם אינפורמציה ערכנית לשיפוטכם. תודה על תשומת הלב,

שלכם בהוקרה.

יעקב כהן

ראש המועצה המקומית

מכתב למערכת „ידיעות אחרונות“

לכבוד

מר נח מוזס.

עורך „ידיעות אחרונות“

רחוב יהודה מוזס 3

תל-אביב

מר מוזס הנכבד,

בפתח מכתב גלוי זה, ברצוני להטעים, כי במרוצת שלוש השנים האחרונות הפכה קרית אונו לשם דבר בעתונכם — לא משום שהיא אחת מפנינות החמד המצויות בסביבות ת"א; לא משום שירותיה הטובים לתושביה; לא משום הצלחתה להפוך תוך תקופה קצרה יחסית ממעברה שכוחות-אל לאיזור עירוני מפותח — אלא בשל שלוש סיבות עיקריות והן:

א. את חטאי מזכיר אני היום: על אף הייתי ראש מועצה, אינני מצטיין בניהול יחסי ציבור נאותים ועד כמה שהדבר קשור בעתונאים — מסתבר, שקשה עוד יותר. על-כן, אם נמצא מי מבין עתונאי „ידיעות אחרונות“ אשר נפגע על-ידי — הריני מצטער על כך, באשר לא זו היתה כוונתי. אם תוסיף לכך את העובדה, שבזמנו כיהנתי בתפקידים בכירים בשירות הב"טחון הכללי ולאחר מכן הושאלתי על-ידו למשרד האוצר, כדי להקים את הש.א. — תמצא לך עוד סיבה לאנגנוניסם שאיננו קשור דווקא בתכונותי האישיות. אותם אנשים שלא הצליחו להטותני ממילוי תפקידי כראש הש.א. הצליחו לרתום לשורותיהם, בידעין או שלא בידעין, כתבי-עת כאלה או אחרים, כדי לתארני כמפלצת, ואת דירתי בת שנים וחצי החדרים — כווילה מפוארת. הריני להבטיחך נאמנה, מר מוזס הנכבד — אינני מפלצת וביתי איננו כביתו של מקבל שוחד

או נותן שוחד. אני בסך הכל יהודי, איש תנועת העבודה, עולה מגרמניה שמלא תפקידים שונים בימי חייו ואת כל אשר עשיתי — עשיתי במסירות ובהתאם למצופה ממני. על-ידי הממונים עלי או על-ידי בוחרי.

ב. אמת היא, כי תקופת המיתון הטילה את הרשות המקומית של קרית אונו אל גרעון כספי מצטבר, אשר פגע בכושר התשלומים שלנו, אילץ אותנו להודקק למימון יקר, להחלפת מכתבי אשראי וכל הדרך בכך: נוכח התוכניות להקים בקיראון כ-5000 יחידות דיור והחווה שלנו עם חברת „גד“, לפיו צריכות היו לקום 2600 יחידות דיור. פיתחנו תשחית של כבישים, ביוב ושירותים עירוניים לתוספת האוכלוסיה הצפויה לנו; מימון של תוכניות פיתוח אלה צריך היה להתכסות מאגרות הבניה והמיסים הצפויים. המיתון הפסיק את תוכניות הפיתוח. ההוצאות הוצאו; קבלנים שעבדו עמנו הסתכסכו והפיתוח נפסק. ההכנסות לא באו וכזאת היתה התוצאה.

לו הייתם חוקרים לדעת את האמת, הייתם יודעים, כי שורש הסתבכויותיה הכספיות של קרית אונו נעוץ היה בחוב אשר תבענו מזה שנתיים ממשד השיכון. על-פי חוות דעת של מר משה זנדברג, עומד משרד השיכון לכסות חלק ניכר מתביעותינו אשר די בו כדי לחלץ את קרית אונו מגרעונה המצטבר. לו היה כסף זה בידינו — לא היינו נזקקים להלוואות יקרות, אף לא היינו צריכים לתמרן החלפת מכתבי אשראי שהטעו אתכם לחשוב, כי אנו משלמים יותר מדי לקבלנים. לא הקבלן זלוף ולא כל קבלן אחר יקבלו מאתנו אגורה אחת מעבר למה שמגיע להם. מכתב אשראי איננו כסף ובמקרה של חוסר תמורה אין הוא מוכר — לא על-ידינו ולא בערכאות המשפטיות.

ג. כבכל מקום, גם בקרית אונו ישנם בלתי מרוצים, המוצאים לעצמם אווון קשבת בחוגים שונים וגם בעתונות היומית. אחד מהם הוא מהנדס המועצה שלנו, אשר יד לו וחלק לו בהת-

קפות הנערכות בעתונות על קרית אונו ובכלל זאת — אף בעתונכם הנכבד.

אני רוצה להבהיר, שטרם טרחה לתקוף אותי אישית ולהפיץ לזות שפתיים אודותי, אף לתלות בי האשם לצרותיו הפרטיות — הייתי בדיעה שאין הוא כשר לתפקידו. הצעתי לו, עוד בתקופת כהונתי הקודמת, להתפטר מתפקידו. אולם, לצערי הרב, הוא לא בחר בדרך הנאותה של הליכה מרצון ובמשך שנים הוא נוטל על עצמו את התפקיד של האיש הנרדף עד חורמה. אפשר שלו באמת רציתי למעול בכספי הציבור, הייתי מוצא דרך לשלם לו 50 אלף ל"י כדי שיצא את המקום — כפי שהוצע לי על-ידי מתווכים. אלא, שלא ראיתי עצמי מורשה לכך. לעומת זאת, הריני להודיעך, כי על-פי בקשת אשתו הפסקתי בהליכים, אשר לפי הערכתי היה בהם כדי להשעותו מתפקיד. חבל רק, שאזני כתבים בעתונך כרויות לשמוע דבריו של איש זה ולמצוא בהם אסמכתא, כדי לערוך חשבון אתי על רקע ניהול עניניה של קרית אונו. כך קרה גם לגבי סגן שר הפנים, ד"ר בן-מאיר, אשר על-פי אותן ידיעות ועלילות, כפי שבחלקן פורסמו גם בעתונכם, האשים את הממונה על המחוז לשעבר, מר דן ברוידס ז"ל ושני פקידים בכירים בקבלת הנאות מהמועצה המקומית קרית אונו. כתוצאה מכך, היה צריך ד"ר בן-מאיר, לאחר-מכן, לחזור בו מהאשמות אלו. יודע אני, כי כל אדם הממלא תפקיד ציבורי — הינו חשוף לבקורת וטוב הדבר שכך הם פני הדברים. עתונות המשמשת פה לבקורת — אף היא ממלאה את תפקידיה כהלכה. אך כאשר ההתייחסות אל המבוקר היא בלתי מאוזנת, כאשר רדיפה והשחרה עומדים לנגד עיניה במקום שיקול דעת ואמת מידה נכונה; כאשר אמוציות מכתובות אינטרפרטציה במקום קני בוחן אובייקטיביים — בוגדת העתונות בייעודה המחנך. כי להוזה ידוע לך, מר מוזס הנכבד, שלו באמת הייתי כפי שהנני מצוייר בקו וברמו מעל דפי עתונכם — האדמה

היתה מקיאה אותי. אדם צריך לכוח נפשי רב לתעצומות של רוח כדי לעמוד בכל אלה ולי עומד על אלה נקיון כפי. לו הייתי איש בעל אופי שונה — הייתי היום אדם אמיד, איש כבוד, התורם מכספו למטרות ציבוריות שונות. אך רק מעטים, שותפים לדבר עבירה, היו יודעים, כי כסף זה מקורו במעשי שחיתות ונבלה.

לוטח למכתב זה תמצא את הערותי לדו"ח מבקר המדינה של קרית אונו. במידה ותראה צורך בכך, הריני מוכן להוסיף עליו הסברים בעל-פה.

ישנם מחדלים, ישנן שגיאות ואינני רוצה לחפות עליהם. אך ישנם גם דברים המנקים אותנו מכל פסול וחשד.

יחד עם זאת, ברצוני להתייחס לאי אלו נושאים במסגרת מכתב זה, כדי להבהיר עניינים שנראו בעיניכם תמוהים:

א. דו"ח מבקר המדינה מתייחס אל הוצאות הרשומות כהוצאותי האישיות במשך 4 שנים והמסתכמות ב־40 אלף ל"י. להוות ידוע לך, כי אולי 10 או 15 אחוז מהוצאות אלה הן הוצאותי: מעולם לא לנתי על-חשבון המועצה מחוץ לכתלי ביתי. כפי שציינתם בעתונכם. סעיף ההוצאות מורכב מהוצאות אירוח של אורחי המועצה מתוו"ל ומהארץ וכן גורמים שונים ואנשי מקצוע הקשורים עם המועצה המקומית.

חלק מהוצאות אלה, יש להם קשר ישיר עם אובייקטים בפיתוחה של קרית אונו ולכן נזקפו הוצאות אלה על-חשבון הוצאות הפיתוח כפי המקובל.

ב. בהקשר לכך ברצוני להעיר אף הערות כדלהלן:

1. אינני נוהג כפי שמקובל במקומות אחרים, להוציא הוצאות באורח אנונימי. כל הוצאה שיד לי בה נזקפת על שמי האישי ולכן קורא אני טוהר ציבורי ולא בזבוז אישי. אמשיך בעתיד, כפי שנהגתי בעבר לעשות כן, תוך הקפדה מתמדת על הסכון במידת האפשר.
2. לו רציתי לראות את קרית אונו כעיריה בת 6000 תושב,

הייתי נשאר ספון בחדרי במועצה ולא הייתי מקיים פגישות מחוץ למקום. הפרוייקט הענק של קיראון והפרוייקט השני הקורם כבר עור וגידים, פיתוחה של גבעת ברכה — לא היו מתבצעים אלמלא הלכתי אל האנשים, לתל-אביב, כדי להקל עליהם את המגע אתי, לולא נעתרתי להיפגש אתם שם, לולא רדפתי אחריהם, גם כשסרבו לראות את פני. זה מתבטא גם בהוצאות אישיות ובכללן הוצאות אירוח לא מועטות.

3. כלל נקוט בידי עוד מימי עבודתי בשירות הבטחון הכללי והשא. — אינני מקבל הזמנה משום אורח הרוצה לשתות אתי קפה או לסעוד אתי את סעודת הצהריים. נהפוך הוא הדבר — אני המשלם בעדו. זהו חלק מהתיאוריה שלי בדבר נקיון כפיים של שליח ציבור או ממלא תפקיד ציבורי במינוי.

לבסוף, מר מוזס הנכבד, הרשה לי להציע לך לבקר בקרית אונו שלנו, כדי שתתרשם במו עיניך ממראיה, מרמת שירותיה, מחלקה הכפרי באופיו ומחלקה האורבני באופיו. מעשה זה יסייע בידיך לשפוט אותנו נכונה. במזדמנות זאת ברצוני להודיעך, כי ביתי פתוח לכל אחד. אולי מראהו ותוכו ישכנעו אותך מיהו הדר בו — אדם המנצל את כספי הציבור לתועלתו או אדם המוציא, לפרקים, מהכס-נסתו המצומצמת לצרכי ציבור וללא תמורה.

אינני יודע עד כמה הצלחתי לשכנע אותך בעוול אשר אתם עושים למקום ולי כשליח הציבור החי בו. אבל ישנן עובדות קיימות שאותן אי אפשר למחוק; קרית אונו קיימת ומתפתחת. על אף הקשיים אשר חלפו עליה היא סיפקה שירותים ברמה גבוהה לתושביה ואף תוסיף לספקם. תושביה יודעים זאת וכולם — פרט ליוצאי דופן — מדברים עליה באהבה. אני שמח שנתגלגלה בידי הזכות להיות בין המטפחים אהבה זו למקום.

בכבוד רב,

יעקב כהן

מכתב למערכת „הארץ“

לכבוד

מר ג. שוקן

עורך עתון „הארץ“

מאז"ה 56

תל-אביב

חייב אני להודות ולהתוודות, כי היססתי רבות, בטרם החלטתי לכתוב אליך מכתב גלוי זה וזאת משום הטעמים הבאים:

א. כקורא קבוע של עתון „הארץ“, מכיר אני את דרך „טיפולו“ באישים ובסתם אנשים, אשר אינם נושאים חן וחסד בפניו. לכולנו — ובוודאי גם לך — זכורה מלחמת החורמה אשר ניהל עתונכם הנכבד נגד ראש הממשלה המנוח זוי אשכול ותיבדל לחיים ארוכים — ראש הממשלה הנוכחי — גב' גולדה מאיר. כמוני בוודאי רבים, אינם שוכחים, כיצד הסתוללתם באנשים, אשר ידם הנבונה הנהיגה ומנהיגה אותנו גם כיום הזה. הרי הפכתם את גולדה לבר-מינן בטרם נעשתה לראש ממשלה. כמוני, בוודאי רבים יוסיפו לזכור אתכם, אותך, את עתונך ואת צוות כתביך הנותן ידו למעשים כאלה לשיטות לוחמה ציבורית כאלו.

ב. נוכח „הטיפול“ היסודי, אשר קברניטי המריבה זוכים בו תחת ידיכם — מי אני, שארים ראש ואתגונן? האמת היא, שב-מציאות שלנו, כל נושא משרה ציבורית חשוף לבקורת צודקת ולא צודקת, לפרקים אף טענות והחשדות ושקרים ואי-סדרפרטציות מוטעות; ואזי כל פליטת פה הופכת להיות חרב פיפיות לו לעצמו, כאשר בא הוא לטעון נגד פרסומים מסולפים בעתונים מסוימים — אשר החשבון בהם גבר לא פעם על המחשבה.

אך למרות היסוסי אלה, ראיתי לנכון בכל זאת לשלוח אליך מכתב זה ואם לא אלאה אותך יתר על המידה ברצוני לפרוש לפניך את נימוקי לכתיבתו:

א. יש לי חובה כלפי קרית אונו וכלפי תושביה, כלפי המקום אשר אני חי בו ויש האומרים, כי יש לי חלק גדול אם לא מכריע בפיתוחו. לא רק ששמי פורסם לשימצה, אלא גם שמו של המקום ומטבע הדברים אף שם יושביו הבוחרים מזה שנים רבות להפקיד את גורל המקום בידי — לא רק כשליח תנועה, אלא גם כאדם הראוי למשרה חשובה זאת.

ב. אף כי כל אדם רואה בך אחראי לכל המתפרסם מעל דפי „הארץ“ קשה לי להאמין, כי הנך מזדהה עם כל הכתוב בהם: שנינו יוצאי גרמניה, ואף גדלנו בתנועה אחת. חונכנו באותה תנועה לערכים, שההגינות הציבורית היוותה יסוד מוסד להם. אף כי בחוגים של יוצאי גרמניה ישנם הטוענים, כי „גוסטאב שוקן הפך את עורר“ — לא קבלתי טענה זאת וקשה לי לקבל אותה. הן יחד עברנו כמו רבים את היסוס של שנות השלושים בגרמניה, יחד מצאנו עצמנו נמדדים ונרדפים על-פי עקרונות תיה של הסכמה כללית, שהיתה קיימת באותה חברה כלפי היהודים. אף כי המציאות לפרקים מורה אחרת — קשה לי להאמין שאתה תתן ידך — להבדיל אלף הבדלות — לאותן השיטות, לאותו העיוות ולאותו הסילוף.

ג. באותם ימים רחוקים, לפני כ-20 שנה ויותר, כאשר ניהלתי חנות ספרים — אם זכור לך, נמנית על לקוחותי. לא רן כיסלו, ולא יאיר קוטלר, אף לא חברים אחרים במערכת „הארץ“ הכירוני באותם ימים. אני מעריך, שכאדם העוסק בתקשורת, יש לך טביעת עין לגבי האנשים שאיתם אתה בא במגע. אולי נשארה בתאי זכרוןך צלליתו של אותו זמן בחנות ספרים ואולי זוכר אתה, משיחות באקראי ומדיבורים באקראי מה היתה דמותו — כלום באמת ובתמים צללית זאת הינה ראש גורגונה השולחת נחשים „שומרי מוסר“ כדי

לטרוד מנוחתם של אזרחים שלווים? וכי מהי דמותו כאדם וכשליח ציבור? — תכנן כפרי או רוח תועה שפלשה לקרית אוננו מפנינותיו החשוכות של „היער השחור“, מאגדות האחים גרים או מסיפורי פרנקשטיין? האם זה אני? האם זוהי קרית אוננו? כלום אתה אישית יכול לתת ידך לזאת אם לא במעשה — אזי במחול, בחוסר ריסון ובעצימת עין?

אינני בורח מכל בקורת שיש בה אמת: אם אין עושים — אין עושים אף שגיאות והריני בדיעה, שעל שגיאות יש לתת את הדין. אך כל בקורת צריכה להיות מבוססת על שמיעת כל העובדות ובחינתן, על שמיעת כל הצדדים וראיה אוביקטיבית של הדברים. הנהוג בחיים הציבוריים שלנו הוא, שגם כאשר מבקר המדינה מפרסם דו"ח — הצד המבוקר זכאי להגיש את השגותיו. אמנם, בסדרת המאמרים, אשר פרסמתם נגד קרית אוננו, הסתמכתם על תשובת סגני מר סמי כ"ץ, אך ידעתם לשלב בה אינטרפרטציה שנמסרה לכם על-ידי גורמים אחרים. כמרכן מצאתם לנכון להתייחס להערות המבקר, המתייחסות אלי אישית, מבלי לשמוע מה יש בפי לומר בנידון. ידעתם, כי נמצא אני בחו"ל ואף-על-פי-כן אצה לכם דרככם לפרסם דברים אלה, אף לפסוק פסוקכם במאמר ראשי נגדי מבלי ששמעתם מפי מילה אחת. אם תרצה או לא תרצה, מר שקן הנכבד — שיטה זאת מחזירה אותנו אל גרמניה של שנות השלושים.

לוטה למכתב זה, תמצא את תשובתי לדו"ח מבקר המדינה, ואף-על-פי-כן, מרשה אני להוסיף במסגרת מכתב זה מספר הערות לגופם של דברים:

א. אמת ויציב: קרית אוננו סבלה (הריני מטעים — סבלה בלשון עבר) מקשיים והסתבכויות כספית. חקירה שטחית של הנושא היתה מלמדת את חוקריו, כי סיבת הדבר טמונה בפיתוח המואץ של המקום. פיתוח זה נקטע באמצעותו על-ידי המיתון. על-כן, חלק ניכר מההשקעות בפיתוח המוניציפלי נשארו ללא כיסוי כספי. כתוצאה מכך נוצר גרעון מצטבר, אשר פגע באפשרויות התשלומים של המועצה.

כשנחתם ההסכם בין קיראון לבין משרד השיכון בדבר הקמת כ-5000 יחידות דיור — הפועל היוצא של הסכם זה מבחינתנו היה הקמת תיעול, רשת כבישים, מוסדות ציבור וכיו"ב. בנינו תשתית לקליטת האוכלוסיה הגדולה הצפויה לנו. אך מה לעשות וכתוצאה מאי-כיבוד הסכמים והתחייבות מצד גורמי הבניה לא נתממשו ההכנסות הצפויות מאגרות, מסים וכיו"ב. שקענו בחובות — לא באשמתנו. תבענו חוב זה ממשרד השיכון ולאחר התדיינות של שנתיים קבלנו חוות דעת מוסכמת על דעת שני צדדים, אשר ניתנה על-ידי מר זנדברג. חוות דעת זאת פסקה לנו סכום כסף ניכר, המחולק למעשה כמעט את כל הגרעון המצטבר של המועצה.

ב. אלמלא העובדה, שסכום של למעלה מ-2.5 מיליון ל"י שנפסק לטובתנו היה חסר בקופת המועצה — לא היינו עומדים בלחץ הכספי שעמדנו בו וחלק ניכר מדו"ח מבקר המדינה המתייחס למינהל הכספי לא היה מגיע לכלל טיפול.

למרות חוסר מומונים זה, אשר העיק עלינו ואף אילץ אותנו לגייס מקורות מימון בתנאים לא סבירים, להחליף מכתבי אשראי ולעסוק במניפולציות כספיות — תושבי קרית אוננו לא סבלו כמלוא הנימה מהיעדר שירותים. הפוך הוא הדבר: לא פעם נמתחה עלינו בקורת על אשר הגנו נותנים שירותים מעל לממוצע המקובל. לו הייתם טורחים ועורכים השוואה מה מידת ההקצבות הממשלתיות המגיעות לקרית אוננו, לעומת ישובים אחרים וסמוכים לה, הייתם נוכחים לדעת, כי ישובנו נחשב ישוב מפותח לכל דבר: מענק משרד הפנים מצטמצם לאחוז אחד בלבד מתקציבנו, לעומת 25 ו-30 אחוז מסך כל התקציב של הרשויות הנדונות.

ג. אני הוא האיש הנושא באחריות לחטא של פיתוחה של קרית אוננו אם אמנם לחטא ייחשב. אינני יודע מהו נסיונם של אנשי מערכת „הארץ“ בפיתוח ישובים עירוניים, אך כבעל נסיון ותלמיד מנסיונם של אחרים, יודע אני, כי בלעדי עבודה קשה

פניות וטובות הנאה. גם המציעים האלה, אשר שתו את הקפה ששולם בכספי המועצה, הועמדו במקומם.
אני גאה בכך, שיש בי הכוח הנפשי לעמוד במבחנים אלה, כי ידי נקיות ורק לזות שפתיים יכולה לומר, כי הוספתי למשכורת 2250 ל"י לחודש בתקופת שפע ו-1350 ל"י לחודש בממוצע. ביתי פתוח וחשבון הבנק שלי אינו חסוי. ההיפך מכל הנאמר הוא הנכון: עבודתי הציבורית עלתה לי מאמצעי הפרטיים. בקרית אונו ואף מחוצה לה ישנם אנשים יהודעים על-כך.
לא הייתי מעלה ענין זה אלמלא העובדה, שיש בו כדי לשקץ שמה של קרית אונו, באשר המקום מזוהה עם פרנסי, עם הערמדים בראשו ואני תייב הסבר זה לשולחי.

נכתב בעתונך, כי מבקר המדינה מכליל את מכוניתי במסגרת המכוניות, שלא מתנהל לגביהן רישום כנדרש. קביעת עובדה זאת, לא רק שבשקר יסודה — הינה מעידה על בורות או סתם על רוע לב. אין ראש רשות מקומית המנהל רישום של נסיעותיו ברכב הרשות המופקד בידיו. נוסף על-כך, לו באמת רציתם לדעת את האמת — הייתם מוצאים אל-נכון, כי הנני משלם מידי חודש בחודשו סך 90 ל"י עבור שימושי הפרטיים במכונית. האם בכך הפסול? מכאן יכול אתה אף להסיק מסקנות לגבי הפרשנות שלכם על משלוח „צורות פרחים מפוארים“, „לעסקני ציבור מקומיים“, הלוואה שקבלתי לצורך רכישת רכב משומש, הסיפור אודות „המכתב המלוכלך“ שקבלה עובדת מועצת הפרעלים, רוח הכתיבה של סדרת מאמריכם בכללה.

ישנו אדם בקרית אונו המכהן בתפקיד מהנדס המועצה המקומית לפי השקפתי איש זה אינו ראוי לתפקידו במועצה. לא הסתרת ידיעתי ממנו ואף הצעתי לו בקדנציה קודמת להתפטר מתפקידו. במקום להסיק את המסקנות וללכת הוא החליט להיאחז במקום בצפורניו. כדי לפטר עובד בדרג כזה, יש צורך בהחלטה של

שני שלישים של חברי המועצה ולצערי הרב, לא הצלחתי לגייס את שני השלישים הדרושים.

בעת שנקטתי באמצעים להרחיק אותו מהעבודה במועצה המקורית מית פנתה אלי רעייתו ובקשה שאנהג במידת הרחמים, ואני נעתרתי למבוקשה והפסקתי ההליכים בהם התחלתי.

בזמנו גילה המהנדס נכונות ללכת מאתנו ואף תבע שיקבל פיצויים בגובה של 50 אלף ל"י עבור שירות של 8 שנים. לצערי הרב, כאשר בא אלי איש-הביניים בהצעה, לא יכולתי לקבל הצעה זאת, באשר היא נגד כל חוק וסדר ציבורי.

איש זה הוא אחד המשמיצים מבית והוא מנסה לתלות בי את הקולר לצרות הקורות אותו במישור האישי. לפי מידע שנמסר לי — ולא עמדתי על אמיתותו — הוא שלח אליכם מכתב הטרדה שהגיע אליו ותלה את משלוח המכתב בעובדת שובי ארצה מחו"ל, ימים אחדים טרם הגיעו. הוא הודיע אף כי פנה למשטרה לחקירת הענין.

באווירת הלינץ אשר נתוותה נגדי ישנם אנשים במערכת „הארץ“ המצפים לתוצאות החקירה המשטרתית. הריני להודיעך מר שוקן הנכבד, כי המשטרה לא הגיעה אלי לחקרני, וספק גדול אם תגיע אלי משום שאין ממש בכל דברי האיש הזה עד כמה שהם נוגעים לי ועד כמה שהם נוגעים לניהול עניני המועצה.

המכאיבה בכל הפרשה היא העובדה, שמצאתם לנכון לשאוב את המידע שלכם מאיש מסוגו של אדם זה, שאפילו יהיה נקי כבדולח יש לו טינה אלי, בעוד שנמנעתם, לשמוע מפני דבר בטרם הכפשתם שם קרית אונו ושמי עד עפר.

עליך לדעת עוד, כי בתקופה שבה פורסמה סדרת המאמרים הראשונה נגד קרית אונו בעתון „הארץ“, הגיעו ידיעות הוזהות בחלקן למה שפורסם בעתונכם לידיעתו של סגן שר הפנים ד"ר בן-מאיר. כתוצאה מכך, האשים סגן השר את הממונה על המחוז לשעבר, המנוח דן ברוידס ושני פקידים בכירים בקבלת הנאות

ומירוך מתמיד אחרי גורמים העשויים לתרום לפיתוח — בין אם זאת ממשלה ובין אם אלה גופים פרטיים, בונים ומשכנים. היינו נשארים במעמדן ובהיקפן של הרשויות השכנות לנו; רשויות אשר יש ענין למזגן איתנו לרשות אחת, כדי שנוכל יחד ובמשאבים משותפים להוסיף ולהתפתח. האמן לי, כי להישאר יישוב של 3000 או 6000 תושב — אין זה אידיאל, לא חברתי ולא מוניציפאלי. כלום באמת ובתמים סבור הינך שקיראון היתה מגיעה לקרית אונו אילו הייתי מסתגר בחדרי במועצה וממתין עד אשר העולם יגלה אותנו?

כתבתם דברים לא אוהדים במיוחד על התוכנית לכנינה מחדש של גבעת ברכה. אם תרצו, או לא תרצו, גם מפעל זה ייוקף בבוא העת לזכותי. כבר כיום, השקיעה הברת „גד“ 4 מ"ד ליון ל"י בפניונים של תושבי גבעת ברכה, ותנאי הפינוי באי זור זה הם מהטובים בארץ ולא רחוק היום בו תיבנה שכונה זאת על 1850 יחידות דיור שבה. 750 יחידות דיור אחרות. — נבנו, ניבנות או עומדות בפני התחלת בניה, לאחר שהוקצתה לאחרונה קרקע להתחלת הבניה של 300 יחידות דיור האחרונות במסגרת ההסכם עם החברה הנ"ל.

ד. כבר בסעיף הקודם אמרתי, כי פיתוחה של קרית אונו נעשה לא תוך כדי הסתגרות בדלת האמות של חדרי במועצה המקומית, אלא תוך חיפוש מתמיד אחרי משקיעים. כדי למצוא משקיעים לגבעת ברכה בלבד — ניהלתי מ"מ עם 40 משקיעים בפוטנציה. הלכתי לכל מקום שהם קראוני אליו וזאת על-פי השקפתי, כי ראוי הדבר. בין אם היו הפגישות האמורות בבתי-קפה, במלון „דן“ או במלון „הילטון“. נקטתי בכל מצב בכלל — אם האיש מתקשה להגיע אליך, לך אתה אליו. זה, כמוכן, מצב ביטרו בהוצאות האירוח.

בהערה מוסגרת עלי לציין, כי בעוד שבמקומות אחרים ישנם הזוקפים את הוצאות האירוח מבלי שהאישים הנוגעים בדבר יזכרו, אני אינני נוהג כך. יכול להיות, שהנני מקפיד יותר מדי

על מידות הטוהר הציבורי וכל הוצאה שהוצאתי זקפתי על-חשבוני האישי ולא באורח אנונימי. אך כלום משום כך יש להרשיעני? ומחן בסופו של דבר הוצאות „פרומושן“ של פיתוח וטיפול בעניינים שוטפים בגובה של 40 אלף ל"י לארבע שנים לעומת השקעות של עשרות מליונים לפיתוח המקום! כלום ההוצאה עומדת ביחס כלשהו לתוצאות?

ה. כל אימת שעוסקים בי, אין שוכחים להזכיר את עובדת היותי ראש הש.א. לשעבר. כשהשאל אותי המטה הכללי של שירות הבטחון הכללי למשרד האוצר לצורך הקמת הש.א. — אף אחד לא שאל את פי אם רוצה אני במשימה זאת, או לאו. על אף הסתייגותי מהתפקיד המוצע, לאחר שחוויתי דעתי נגד הקמת הש.א. — הוטל עלי לבצעו. כפרט וכשליח ציבורי, אינני בוש בכל תפקיד שמלאתי ושעה שהוטל עלי התפקיד, או נטלתי אותו על עצמי לפי בחירתי, עשיתי זאת לפי מיטב ידיעתי והכשרתי המקצועית. נכון, הקמתי את הש.א. באותה היסוד דיות ובאותה הדבקות בה בצעתי את תפקידי האחרים. ומי שציפה, שאעשה מלאכתי רמיה — התאכזב. כתוצאה מכך היו עתונים שהשחירו פני ידידים שלי בכך, שהפכו אותם למודי-עים בעיני הציבור; את ביתי הקטן בן שנים וחצי החדרים הפכו לווילה מפוארת בקרית אונו. ללא ספק, היה זה מענה הש.א.

על הצעות השוחד הישיר והעקיף שקבלתי בתוקף תפקידי כראש הש.א. — הצעות, שידעתי לדחותן תוך כדי העמדת המציעים על מקומם. מאז, מאותם הימים, אני מושמך על ידי אנשים מכובדים, אשר ידעתי לא להענות לפיתוייהם. מציעי שוחד אלה, נחשבים כאנשים מכובדים מאוד ולפי מיטב ידיעתי הם אינם נמנים על המחנה הפוליטי שלי.

ידוע אתה על מה רב חרונם? — הם לא הצליחו לשחד אותי, לא במאות אלפים ולא ביותר מזה. הם לא הצליחו לשחד אותי אפילו בכוס קפה אחת — כי כלל נקוט הוא בידי — כל אדם היושב בחברתי הוא אורחי. כך רוחץ אני בנקיון כפי, גם כראש עיר. אל תחשוב שבחפסידי כראש מועצה, לא הוצעו לי שוחד

מהמועצה המקומית קרית אונו. כיוון שכאלו היו מקורות האי-נפורמציה — צריך היה ד"ר בך-מאיר לחזור בו מהאשמות אלו. האם אין זה אינדיקטור מספיק בעיניך לגבי מהימנות ידיעות ומקורן?

ובסיכום — איננו נקיים ממשגים אך על-אף המשגים הללו — קרית אונו קיימת ומתפתחת. התשתית אשר הנחנו לפיתוחה ערב המיתון, נותנת כיום תוצאות. מאות יחידות דיור חדשות נבנות או על סף בניה בה הגרעון הכספי של המועצה נמחק ורמת השירותים בה גבוהה כמו תמיד. טול פעם מכוניתך, מר שוקן, וסור לקרית אונו והווכח — האם סדום העיר הזאת, או שמא היא אחת מפינות החמד של ישובים אורבניים בארץ. הנך רשאי לסור אף לביתי ולראות האם זהו ביתו של אדם. המואשם בבזבוז כספי הציבור לרווחתו הוא: אני גאה בקרית אונו וגאה במעשי בה, ובעבודת ההנהלה של המועצה וחבר עובדיה המסור אשר הביאו אותה לרמתה הנוכחית. אני יודע מר שוקן הנכבד, כי עם הגוש-פנקה של מערכת „הארץ“ או בלעדיה, גאים תושבי קרית אונו בישובם. הם יודעים יותר ממערכת „הארץ“ את מי עליהם לבקר, ועל-מה, ועל-אף-הכל — למי עליהם גם להודות.

בכבוד רב

יעקב כהן